Ч. 145 (13.690). Львів, вівторок 5. червня 1934. Poczłowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Свято української кооперації.

ВЕЛИЧАВЕ ПОСВЯЧЕННЯ ПРАПОРУ РЕВІЗІЙНОГО СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ НА ПЛОЩІ СОКОЛА-БАТЬКА.

Львів, 3. червня 1934.

Велике свято мала сьогодні українська кооперація — свято посвячення прапору найвищої нашої кооперативної установи: Ревізійного Союзу Українських Кооператив. Без великого шуму, без довгих приготувань, на один заклик свого проводу зійшлися до Львова масово члени кооперативних установ з Львівщини і сумежних повітів, а також делеґати кооператив з інших, дальших повітів, у тому числі і поважний гурт представників Волині, щоби взяти участь у святі, поклонитись кооперативному проводові і присягнути собі, що під проводом РСУК поведуть дальше енерґійну працю за економічний розвиток народу.

ПЕРША ЧАСТИНА СВЯТА.

Свято почалося в год. 9 ранку при дуже гарній погоді. Поруч оригінальної деревляної каплиці уставився великий хор богословів, що під дир. питомця Жолкевича відспівав „Хваліте Господа“; голосники передавали спів на цілу велику площу, що заповнювалася поволи народом.

Точно в год. 9. почалася тиха Служба Божа, що її відправив Преосв. Н. Будка в асисті о. прал. Лисецького, о. крил. Томовича й о. радн. Семчишина. Підчас богослуження співав хор богословів.

Перед каплицею засіла президія РСУК, куми та кількох визначних громадян (ок). Праворуч сиділи запрошені гості, представники політичних кругів, культурно-освітніх та економічних установ зі Львова і з краю. Ліворуч уставилися представники львівських товариств „Зорі“, „Волі“ та „Сили“ з прапорами. А за ними і перед ними море людських голов. Усю площу Сокола-Батька заповнили чвірками, лицем до каплиці, члени кооператив з таблицями, на яких вписано місцевість, що її вони заступали. Багато їх, головнож жіноцтво, в національних строях. Деякі місцевости прийшли з власними орхестрами. Всі учасники з відзнаками, виданими спеціяльно на це свято.

ПОСВЯЧЕННЯ ПРАПОРУ.

Служба Божа скінчилася в год. 9.45. При головній входовій брамі затрубіли труби, їм відповіли фанфари біля каплиці. Це приїхав Ексцел. Митрополит у товаристві о. кан. Ковальського, про що повідомив зібрану масу через голосники пос. З. Пеленський. Вся площа привитала Митрополита оплесками та окликами „Слава!“

В каплиці на підвищенні засів Митрополит, якого привитав від РСУК і всієї української кооперації інж. Ю. Павликовський та просив довершити посвячення прапору. В тому моменті знято біле покривало, у яке був завинений прапор, що стояв увесь час ліворуч престола. Прапор з одного боку малинової, з другого блакитної барви, з вишитими гаслами: „В обєднанні власних сил — до добра і краси“. Перебрав його хорунжий п. Іван Грабар, ревізор РСУК. Куми-делеґати центральних установ уставились біля прапору. Почалося посвячення прапору, яке передавали дуже виразно голосники.

Після посвячення прапору орхестра під диригентурою п. Манька відіграла гимн-молитву „Боже Великий“. Зараз після цього забрав голос Митрополит, що виголосив отсю промову:

СЛОВО МИТРОПОЛИТА НА ПОСВЯЧЕННІ ПРАПОРУ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ.

„Ідучи за прикладом Ісуса Христа, Його слуги та представники Церкви уважають за головний принцип життя Його слова: „Я прийшов не на те, щоби мені служили, а на те, щоби служити“.

Ми, священики і єпископи, є Вашими довжниками як каже великий святий, апостол Павло. Ми з Вами і для Вас, сповняючи нашу службу усюди, де лише можемо служити та довг наш сплачувати.

Христа Спасителя бачимо в Євангелію частіше там, де люди, де нарід терпить. Христа бачимо при вдовиці з Наїн, при розслабленім, при прокажених, при недужих, частіше може находимо Його там, де треба потіхи, розваги й ліку. Але стрічаємо Його і там, де люди лучаться чистою радістю, щоби Всевишньому привести подяку за Його дари. Євангеліє представляє нам Христа не тільки як гостя на весіллі в Кані Галилейській, але й як господаря, коли чудесним розмноженням хліба накормив тисячі слухачів на пустині.

Маючи такі приклади, я цілим серцем тішуся, що можу нині брати участь у цім радіснім для українського народу святі. Бо кооперація — то потіха народу, то потіха наша. На кооперації в переважаючій частині опирається добробут народу. Через кооперацію, через орґанізацію, через скупчування наших сил, через порядок і єдність у продукції і торговлі ми вдесятеро множимо наші економічні сили, наш добуток. Дотеперішній розвій кооперації та гарні надії на будуччину оправдують нинішнє торжество, що є з одного боку благодаренням Всевишньому, з другого похвалою, потіхою, заохотою для людей. Похвалою для всіх тих, що трудяться при знаменитій орґанізації, потіхою для тих, що зрозуміли вартість кооперації, заохотою для тих, що її ще досі як слід не зрозуміли.

Змагання і працю для осягнення ліпшого і кращого буття Христос усе благословить, бо дочасні Божі дари добробуту є потрібні до життя і добрих діл християнського життя та чинної любови ближнього, убогих і доброго християнського виховання дітей. Християнин, уживаючи тих Божих дарів, тішиться ними й Богові за них дякує, розуміючи очевидно, що вони не є найвищою метою життя, а засобом до осягнення вищої цілі — ідеї, для якої живемо. Тою ідеєю є любов Бога і любов ближніх, що обіймає якнайширші круги. Любов вітчини є християнською чеснотою, що подвоює наші сили в успішній праці для народу. Християнські чесноти прикрашують та освячують ціле життя й економічну його сторінку. Таке християнське значіння має нинішнє свято.

Посвячуючи сьогодні цей прапор української кооперації, висказуємо Вам усім, Дорогі Брати, наші найщиріші благословенства й побажання на будуче. Нехай українська кооперація розшириться на всі села й усі міста, де живуть українці, нехай зорґанізує всіх хліборобів, промисловців і торговців, нехай лучить інтеліґенцію з робітниками й нарід з духовенством та нехай виховує будуче покоління у поняттях твердого сповнення усіх своїх обовязків, інтенсивности у праці, чесности в інтересах, словности в додержанні умов! Нехай виховує і виробляє усі християнські громадянські чесноти! Нехай українська кооперація, оперта на Христовому законі, обніме, зорґанізує і розвине усі економічні спроможности нашого народу, а Вас, присутніх тут питомців Духовної Семинарії і слухачів нашої Богословської Академії, взиваю до живої участи у преважній справі кооперації. Користайте з часів ферій і де лише будете, помагайте кожній корисній для народу орґанізації, а передовсім цінній нашій і славній кооперації!“

ПРОМОВА Д-РА КОСТЯ ЛЕВИЦЬКОГО.

Після промови взяв Митрополит у руки прапор і передав його першому голові Ради РСУК д-рові Костеві Левицькому. Д-р К. Левицький зложив символічний поцілунок на прапор, труби затрубіли і він промовив отсими словами:

Коли перед 40 роками клали ми перші підвалини під нашу кооперативну будівлю, ми були тоді молодими і з вірою забрались до праці. Тоді Ви, Ексцеленціє, благословили наші почини, сподіючись по них великого жнива. І справді Ваші сподівання здійснились: наша ідейна праця видала вже овочі. Це тисячі коопер. гнізд, сотки тисяч членів, міліони кооперативного майна. Дякую Вам, Ексцеленціє, за благословення і за побажання для кооперації. Як перший голова РСУК висказую побажання, щоби це нинішнє благословення було таке щасливе, як і те в початках. Миж усі мусимо собі усвідомити, що тільки працею, солідарністю і здисциплінованістю поборемо лихоліття. Наша будучність — у наших власних силах. Нехай-же цей наш прапор держиться твердо і високо і кланяється тільки Правді, бо в Правді наша побіда!

ВІНЧАННЯ ПРАПОРУ.

По промові д-ра К. Левицького почалось вінчання прапору, що відбувалося в той спосіб: До прапору підходили по черзі делеґати центральних установ, зачіпали до держака свою ленту і виголошували короткий привіт. Перший вінчав прапор голова Т-ва „Просвіта“ д-р Іван Брик, другий — представник Сільського Господаря інж. д-р Евген Храпливий, третій — голова Рідної Школи проф. Іван Галущинський, четверта — представниця Союзу Українок п-і Олена Федак-Шепаровичева, пятий — дир. Народньої Торговлі д-р Олександер Бариляк, шестий — дир. Центросоюзу Юліян Шепарович, семий — дир. Маслосоюзу інж. Андрій Палій, восьмий — дир. Центробанку Омелян Саєвич.

Після того вичислені куми станули по обох боках підвищення, по середині д-р К. Левицький. До нього підійшов голова РСУК інж. Ю. Павликовський і перебрав прапор, піднісши його в гору. Труби затрубіли і в тому самому моменті хоругви на 8 високих маштах піднято в гору. Потім голова передав прапор хорунжому й орхестра відіграла одну строфу кооперативного гимну. Прапор похилився, всі станули на „позір“.

По короткій промові голови РСУК інж. Павликовського, яку подамо завтра, увійшла на підвищення Дирекція РСУК (посол О. Луцький, дир. Филипович, дир. Капуста). Голова РСУК передав прапор нач. директорові послові Луцькому, який виголосив 10-мінутову промову. З технічних причин подамо її теж завтра. Після тої промови присутні підняли тричі оклик „Слава“ і відспівали разом з музикою національний гимн.

На цьому скінчилася перша частина свята і небавком почалася дефіляда перед прапором. У міжчасі Митрополит, президія РСУК і куми підписали пропамятну грамоту.

ДЕФІЛЯДА.

В год. 11.30 почалася дефіляда перед прапором, що його держав хорунжий. Дефіляду відбирали Митрополит Кир Андрей, д-р К. Левицький та інж. Ю. Павликовський. Під звуки маршових пісень кількох орхестр рушили перші походом маленькі діти з Т-ва „Українська Захоронка“ під проводом своїх виховниць. Діти своїми наскрізь оригінальними одностроями були живою реклямою для поодиноких наших економічно-торговельних установ. І так наперед йшли діти з ріжнородним опакуванням споживчих товарів Народньої Торговлі та фабричними виробами Центросоюзу, дальше з пляшкою пастеризованого молока і ріжнородними

сирами Маслосоюзу зі шадничими пушками Кооперативного Банку „Дністер", з олівцями і шкільним приладдям Союзного Базару. А далі переїхала фабрика „Суспільний Промисл" зі своїми виробами цикорії та підмінки кави; кооп. „Пласт" з мухолапками і спорт. приладдям; кооперативна пекарня „Золотий Колос" з ріжнородним печивом і всякого типу робітниками; вкінці Українське Народне Мистецтво з ляльками, вишивками, топірцями і т. д. Публика не щадила оплесків для наших найменших, бо той хоровід був не тільки оригінальний, але й незвичайно цікавий.

Після того перейшла попри прапор витана гучними оплесками дирекція РСУК з ревізорами, директори з урядовцями, робітниками і робітницями центральних кооперативних установ. Дирекції установ, перейшовши попри прапор, уставились побіч і відбирали вже дальшу дефіляду.

Тепер рушили в похід кооперативи об'єдношкільної молоді під проводом учительства (школи ім. Грінченка і Т. Шевченка з прапорами) та молодь торговельної школи, згуртована в кооп. „Чайка". За молоддю йшли великим гуртом кооператори і кооператорки з Волині, яких вся публика привитала френетичними оплесками. А за ними йшли довгими, пестрими рядами кооператори і кооператорки з краю. Прегарні вишивки дівчат, однострої та народня поша деяких повітів і бадьорий вигляд та невгнута віра в краще завтра всіх тих невтомних робітників на полі кооперації викликали ентузіязм і невмовкаючі оплески серед публики.

Ось назви сіл і міст, з яких прибули кооперативні робітники на нинішне свято з таблицями: Підберізці (з орхестрою), Ставчани, Милошковичі, Лісневичі, Вислобоки, Яричів Новий, Зарудці, Винники, Задвіря, Бартатів, Суховоля, Чижиків (з орхестрою), Пикуловичі, Борщовичі, Сороки, Печенія, Селиська, Черепин, Звенигород, Ременів, Кукизів, Підліски Малі, Глуховичі, Гряда, Ляшки Муровані, Лани біля Щирця, Запитів, Богданівка, Левандівка (передм. Львова), Сторонятин, Жиравка, Конюшків (пов. Броди), Гаї к. Львова, Дідилів (Камінка Струмилова), Германів, Банюнин, Скнилів, Рудно, О. К. С. — Щирець, Підсадки (Щирець), Бродки, Острів, Піски, Гуменець, Грибовичі, Зашків, Стрілиська, Оброшин, Романів, Підсоснів, Миколаїв (пов. Бібрка), Коцурів, Підгородище, Водники, Гринів, Городиславичі, Миклашів, кооперативні установи Жовкви, Волиця, Смереків, Замочок, Воля Висоцька, Двірці, Камянка Лісна, Скварява Стара, Дорогошів, Боянець, Деревня, П. С. К. — Рудки, Рожнітів, Ляшки Завязані, Колбаєвичі, Дубаневичі, Угорка (пов. Ярослав), Городжанна Велика, Камінка Стр., Соколе, Лани, Вирів, Батятичі, П. С. К. — Стрий, Пукеничі, Валява, Дідушиці, Полянка, Городок, Кирниця, Зушиці, Зашковичі, Цеблів, Криве, Вербів, Тучапи, Бережани, Миколаїв н. Д., Розвадів, Верхрата, Вербиці, П. С. К. — Рава Руська, Махнів, Девятир, Радруж, Богутин (Золочів), П. С. К. — Рогатин (з орхестрою), Перемишляни, Лагодів, Ладанці, Жиловичі, Глиняни, Туркотин, Кривичі, Черче, Стратин, Фрага, Охримівці, Янчин, Дусанів, Плетеничі, кооперативи Яворівщини, кооп. „Гарбарня" в Яворові, Мости Великі (з орхестрою) в прегарних народніх одностроях. Крім того кільканацять місцевостей, яких таблиць ми не вспіли чи не могли відчитати, або які не мали ніяких таблиць. Похід замикала кольона авт з Маслосоюзу, яку публика теж сильно оплескувала.

Похід скорим маршовим кроком тривав повних 55 хвилин, так, що йшло в ньому понад 5 тисяч учасників. Усіх учасників свята було понад 10.000.

Після дефіляди похід розвязався в год. 1.

ТРЕТЯ ЧАСТИНА СВЯТА.

По 10-мінутовій перерві почався концерт, що його започаткували злучені мужеські хори львівського повіту, які відспівали в супроводі орхестр під орудою п. Івана Охримовича кооперативну пісню „Гей дружіть" (муз. Бориса Кудрика). Опісля відспівали хори під орудою пп. Кордуби і Добрянського цілу низку творів, а орхестри відіграли вязанку народніх і танкових пісень. Під звуки орхестри малі кооператори у народніх строях запродукували народній танок „аркан". Після концертової частини, яку перервав кілька разів дощ, відбулася народня забава, що протягнулась аж до вечора.

Весь день справно услугували в буфеті пані з Української Захоронки та біля 20 службовичок Маслосоюзу. Порядок був увесь час зразковий; берегли його енергійно численні впорядчики. Хід свята сповіщали спеціяльні промовці через голосники до найменших подробиць.

Свято української кооперації залишиться для всіх його учасників прегарним спомином на все життя.

ПРОТИФРАНЦУСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ В САРЩИНІ.

ПАРИЖ, 3. 6. ПАТ. Аг. Аваса повідомляє зі Сарбрікену, що вчора в басейні прийшло до протифранцуських заворушень. В одній місцевости гурт німецьких студентів уладив похід. Співали протифранцуські пісні. До походу прилучилися члени німецьких гімнастичних товариств. Поліція була безсильна, тому що демонстранти зупинили рух. Недалеко ринку є кавярня Леселя, прихильника „статус кво" в басейні, на якій маяв синьо-біло-чорний сарський прапор. Каварню окружила юрба, що заняла грізну поставу. Лесель виняв і наладував револьвер. Негайно арештувала його поліція, що не лише не боронила його перед гітлерівцями, а позволяла знущатися над ним і копати його. Лесель залився кровю. В іншому місці сарський прапор облили чорнилом і лізолем. Члени німецького фронту побили до крови прихильника автономії Сари, Ротера. До пізної ночі тревали заворушення. Поліція інтервеніювала кільна разів, одначе виявляла прихильність для гітлерівців рухами та словами.

——o——

АВСТРІЙСЬКІ ШУЦБУНДІВЦІ В ВАРШАВІ.

Через Варшаву переїхало 260 членів бувш. соціялістичного Шуцбунду в Австрії, які перейшли до Чехословаччини після подій у Відні, а тепер ідуть до СССР. Кілька годин побули в Варшаві, потім всіли до поїзду в напрямі Москви.

ҐЕБЕЛЬС ПРИЇДЕ ДО ВАРШАВИ.

ВАРШАВА, 3. 6. ПАТ. Польська Агенція Телеграфічна довідується, що в цьому місяці передбачений приїзд до Варшави міністра Німеччини д-ра Йосифа Ґебельса. Метою приїзду міністра Ґебельса до Варшави є виголошення відчиту на тему актуальних справ Третьої Німеччини.

ПОДОРОЖІВ ХЛІБ У СССР.

Рада нар. комісарів оголосила розпорядок, на основі якого у звязку з подорожінням цін збіжа підвищують ціну зраціоналізованого хліба. Робітникам, які дістають найнижчу платню, підвищать її. Два фунти зраціоналізованого хліба досі коштувало 30 коп., від 1. червня коштує 60 коп. Підвишка цін хліба потягне за собою підвишку цін інших харчів

——o——

По широкому світі.

— Спека, що навістила Злучені Держави, в останніх 3 днях спричинила ок. 30 випадків смерти.

— У західних стейтах Зл. Держав панує страшна посуха.

— В Бурже впав літак 38. летунського полку. Пільот і обсерватор згинули.

— „Евр" твердить, що в понеділок держави Малої Антанти заповідять визнання СССР.

— Скількість безробітних у Зл. Державах упала з 13,203.000 у березні ц. р. до 7,907.000 у квітні. Це значить, що безробіття зменшилося більше як на 40 прц.

— У ткацькому промислі Зл. Держав дійшло до порозуміння між представниками робітників і промисловців, тому небезпека страйку визначеного на 4. червня, остаточно минула.

— У Кореї підчас хуртовини затонуло понад 200 рибальських кораблів. Виловили покищо 50 трупів.

Вибори до Міської Ради в Кремянці.

На 27. травня призначено вибори до кремянецької Міської Ради. Специфічні волинські умовини не дали можливости виставити окрему українську листу, хоча Кремянець має більше як 52 відс. українського населення. Як показав досвід минулих років, вибори на Волині завжди тягнуть за собою непотрібні жертви, а наслідків позитивних не можна осягнути і цим лише серед населення сіється зневіра. Цим разом виставлено одну спільну листу „Суспільно-Господарського Обєднання", на якій поставлено 19 українців, 16 поляків і 5 росіян, разом 40 осіб. А треба було вибрати 24 радних. Крім тої листи жиди виставили 3 окремі листи: сіоністичну, дрібних купців, і льокаторів, а також листу „працюючих і бідняків". Управнених до голосування було 11.000 душ. Місто розбито на 7 округ. Признано важними 7.864 карток. На ч. 1 (християнський бльок) упало 5.209 голосів, на жидівські листи 2.655. Вибрано 10 українців, 8 поляків і 6 жидів. Росіяни не дістали ні одного мандату. Перепав теж посол з ББ Серафинович, котрий дістав лише 120 голосів. Серед вибраних українців лиш 1 інтелігент — проф. М. Кобрин, решта селяни і міщани з передмістя, всі безпартійні: Петро Авдійчук, Василь Буйчужний, Василь Заведюк, Олекса Козачок, Ілля Ключ, Данило Микулич, Ілля Птушинський, Захар Туницький та Онуфрій Шатровський. З поляків вибрано: кс. Студзінського (ендек), Чарноцьку (жінка повіт. старости Федоровича (б. органіст), Доліву-Добровольського (б. судовий слідчий), Схейбаля (проф. ліцею), Пулавського (посол ББ) і Мочульського (адвокат). З жидів вибрано: Гольдрінга, Броцького, Кремянецького, Фінгеріта, Ландесберга і Берштайна. Отже українська репрезентація інтелектуально найслабша.

Основна зміна кооперативного закону

ЗАЛЕЖНІСТЬ КООПЕРАТИВНОГО РУХУ ВІД ДЕРЖАВИ.

У „Деннику Законів" з 9. травня ц. р. (ч. 38) оголошено новелю до кооперативного закону з 29. жовтня 1920 р., частинно зміненого законом з 4. грудня 1923 р. Ця новеля, яка змінює кооперативний рух до самих основ, уже обовязує від 9. травня ц. р.

Новий закон віддає кооперацію під строгий нагляд міністра скарбу і кооперативної ради. На основі нового закону організація, обсяг ділання і фінансова господарка, словом уся діяльність ревізійних союзів цілком залежать від міністра скарбу та кооперативної ради. І так істнуючі ревізійні союзи до 6-ох місяців, себто до 9. листопада ц. р. мають виєднати від міністра скарбу згоду далі переводити ревізії в кооперативах; знову у предсідника кооперативної ради виєднати затвердження ревізорів, бо в противному випадку ревізійний союз і поодинокі його ревізори тратять право ревізії (стаття 3 уст. 2 новелі). Таким чином дотеперішня свобода кооператив і їх союзів належить уже до історії. Тому друкуємо важніші постанови, щоби українське громадянство напружило всі свої сили і не тільки не втратило нічого з придбаних здобутків, але використало основно законні можливости та ці наші здобутки на полі кооперації поширило і змінило.

ЗАСНОВИНИ НИЗОВИХ КООПЕРАТИВ.

Кожна нова кооператива мусить виєднати посвідку від Кооперативної Ради або Ревізійного Союзу зі згодою на свої засновини, бо без такої посвідки суд не впише новозаснованої кооперативи до реєстру. Кооперативна Рада або Ревізійний Союз мусить підкреслити в посвідці, що доцільність заснування кооперативи та її господарські пляни, означені в статуті, не насувають ніяких застережень (стаття 1 уст. 1.).

ПОМІЩУВАННЯ ОГОЛОШЕНЬ КООПЕРАТИВИ.

Всі кооперативи, які є членами ревізійного союзу, обовязані поміщувати свої оголошення в часописі цього ревізійного союзу; незвязкові (?) союзні кооперативи — в часописі, який означує Кооперативна Рада. (стаття 1 уст. 6).

сно Кооп. Рада призначила несоюзним кооперативам поміщувати свої оголошення в польським часописі „Спульнота Праци“ у Варшаві. Дотепер кооператива могла поміщувати свої оголошення в часописі, що його передбачував статут.

ПІДПИСАННЯ ЗАЯВИ.

В заяві приступлення в члени треба подавати не день приступлення, тільки день підписання заяви.

ВИКРЕСЛЕННЯ ЧЛЕНА.

Повідомлення про виключення члена можна доручити виключеному членові особисто, але він мусить підписати посвідку. Можна теж вислати порученим листом (дотепер тільки порученим листом) на адресу, що її зголосив член кооперативі. (статтs 1 уст. 10). Таким чином повідомлення вислане на стару адресу і недоручене виключеному членові, вважається за доручене.

На випадок знищення або загину книги членів або заяви — можна ствердити членство на основі інших документів. (стаття 1 уст. 12а).

ВИСОТА КРЕДИТУ ДЛЯ ОДНОГО ЧЛЕНА.

Висота кредиту одному членові **не може перевищувати 10-кратної суми, вплаченої членом на уділи, хіба загальні збори дозволять на вищий кредит** (стаття 1 уст. 14). Цей припис торкається всіх кооператив, а не тільки кредитових. Таким чином член з уділом 5 зол. не може дістати позички, вищої як 50 зол. І тому всі кооперативи, які дають вищий кредит від 10-кратної суми заплаченої на уділ, повинні ще перед кінцем ц. р. скликати загальні збори і перевести відповідні рішення.

ХТО МОЖЕ БУТИ ЧЛЕНОМ НАДЗІРНОЇ РАДИ.

Члени Надзірної Ради мусять мати здібність до правних ділань (бути повнолітніми себто скінчити 21 років) і бути членами кооперативи. **Дотепер тільки від членів управи** вимагав закон повнолітности.

Коли членами кооперативи є інші кооперативи або правні особи, тоді до Надзірної Ради можна вибрати теж кожного члена тих кооператив та **представника правної особи** (представника товариства, а не кожного її члена). До управи не можна вибирати такого представника. (стаття 1 уст. 15).

ОБОВЯЗКИ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ.

Загальні збори затверджують білянси, річні звіти і буджет кооперативи. (стаття 1 уст. 16).

Рішення загальних зборів, при відсутности відмінних постанов статуту, **приймаються більшістю відданих голосів.** (стаття 1 уст. 17). Таким чином голоси тих, що стримуються від голосування, не числяться.

Статут наших кооператив постановляє, що рішення на загальних зборах приймаються більшістю присутніх і ця постанова статуту залишається далі.

Відпис протоколу загальних зборів пересилає управа до Ревізійного Союзу до одного місяця від дня загальних зборів, бо інакше платить кару. Управа несоюзної кооперативи мусить надіслати відпис протоколу загальних зборів Кооперативній Раді (стаття 1 уст. 18).

КНИГОВОДСТВО.

Вістки про особи вкладчиків та їх ощадностеві вкладки слід зберігати в тайні перед третіми особами, крім ревізорів Ревіз. Союзу або ревізорів, призначених предсідником Кооперативної Ради. Ці вістки можна виявити тільки на вимогу суду. **Книги, рахунки і всі документи повинні завжди находитися в домівці кооперативи. Їх можна видати тільки на вимогу суду** (стаття 1 уст. 19). Таким чином управа кооперативи не сміє нікому видавати книг, які хто вимагав, без вимоги суду.

Коли нерухомість кооперативи перевищує білянсову вартість, а кооператива на основі білянсу є невиплатна, тоді можна нерухомість переоцінити і вставити до білянсу її дійсну вартість. Основи і спосіб переоцінки устійнить Кооперативна Рада (стаття 1 уст. 39).

РЕВІЗІЇ В КООПЕРАТИВІ.

В кожній кооперативі слід перевести ревізію бодай раз на рік, хіба що Кооперативна Рада устійнить для дотичної кооперативи інший речинець (стаття 1 уст. 26). Дотепер ревізія відбувалася обовязково раз на два роки.

МЕТА РЕВІЗІЇ.

Метою ревізії провірити, чи кооператива придержується кооперативних засад і чи її організація або діяльність не суперечить постанові закону, законним розпорядкам і постановам статуту. Крім цього ревізія має виявити, чи кооператива не наражує інтересів третіх осіб, а в першу чергу державного скарбу та чи управа веде свою діяльність згідно зі статутом на користь своїх членів (статті 1 уст. 26).

ХТО ПЕРЕВОДИТЬ РЕВІЗІЮ.

Ревізію переводить Ревізійний Союз у союзних кооперативах і предсідник Кооперативної Ради в несоюзних кооперативах. Предсідник Кооперативної Ради може доручити перевести ревізію визначеним ревізорам або союзові професійних ревізорів, ревізійним союзам або органам господарського самоврядування (стаття 1 уст. 23).

Ревізію можуть переводити тільки ті ревізійні союзи, яким Міністр скарбу признає право ревізії. Міністр скарбу може узалежнити право ревізії від вимог ним поставлених, себто від звуження або поширення діяльности ревізійного союзу.

Коли ревізійний союз поширює свою діяльність, або не придержується постанов закону і законних розпорядків, тоді міністр скарбу вислухавши думки Кооп. Ради, може розвязати ревізійний союз. В такому випадку міністр вказує кооперативам установу або інший ревізійний союз, які будуть переводити ревізію в тих кооперативах (стаття 1 уст. 29).

ЗАТВЕРДЖУВАННЯ РЕВІЗОРІВ.

Ревізорів ревізійного союзу затверджує і відбирає їм право переводити ревізії предсідник Кооперативної Ради. Ревізор не може переводити ревізії в кооперативі, де є членом (стаття 1 уст. 24).

Права предсідника Кооперативної Ради дуже широкі. Він наглядає над діяльністю ревізійних союзів. Предсідника і членів Кооперативної Ради призначує міністр скарбу.

ОБЄДНАННЯ КООПЕРАТИВ.

Кожна кооператива може обєднатися кожної хвилини з іншою кооперативою. Новеля подрібно нормує в статті 106, коли кооперативи можуть обєднатися.

КАРИ.

Членів управи і ліквідаторів, які не виконують вказівок Ревізійного Союзу або предсідника Кооп. Ради і т. д. карає окружний суд на внесок ревізійного союзу гривною до 200 зол. (стаття 111). Городський суд карає членів управи: 1) гривною до 500 зол. за позички особам, яким закон або статут забороняє уділювати; за продаж товарів нечленам кооперативи, коли статут забороняє продавати; 2) карою арешту до трьох місяців або гривною до 3.000 зол., коли член управи користає з кредиту в кооперативі, хоча статут забороняє; не зголошує невиплатности кооперативи; 3) арештом до 6 тижнів або гривною до 1.000 зол., коли хто називає своє підприємство кооперативою, хоча воно не є кооперативою; 4) карою до 6 місяців або гривною до 5.000 зол., за фальшування книги членів, перекручування звітів з діяльности і т. д.

М. Х.

Ще про нашу молодь у Бельгії.

Лювен, 28. V. 1934.

Допис п. О. Кисілевської про українську молодь у Бельгії можна було залишити без більшої уваги, якби в ньому небуло заклику про приїзд до Бельгії: „Наша молодь, замісць тратити дурно гроші, здоровля час по великих столицях, могла би користати з прегарних умовин праці в Лювені“.

Та так воно не є. П-і О. К. написала так, як її поінформували п. Андрієвський і тов. На ділі положення нашої молоді було і почасти є катастрофальне.

Як п. О. К. пише: „Прибло на студії звиш 50, а тепер є ледви 24“ (треба вимовляти лише ледви 14). Отже, як бачимо, щось тут не все гаразд.

Щож сталося з поважною більшостію (до 40 студентів), коли по словам п. О. К. такі вигідні умовини для студій? А сталось от-що: Розбіглись по всіх усюдах. Частина вернулась додому, частина працює тяжко у углярних копальнях, частина проживає батьківські гроші, переїзджаючи з міста до міста, часть живе жебраючи поміж української еміграції. Є такі, що записались до французьких чужинецьких легіонів, а є навіть випадки покінчення з життям.

— Це трагедія української молоді, а не „вигідні умовини“.

Чомуж це так? Відповідь проста:

1) Українська молодь, приїзджаючи до Бельгії, попадає часто під вплив одного політичного угрупування. Наслідок: „скачи враже, як пан каже“ і замісць студій — політика, певні рямці для всього, а ні — то бойкот.

2) Той, хто не може рахувати щонаймение на 500 фр. на місяць на прожиття (одягу, книжок і т. д. не рахуючи), не може рахувати на можливість студій, не зважаючи на „смачний харч“ інтернату, від котрого крутиться в голові. Рахунку на заробіток не може бути ніякого.

3) Знання французької мови необхідне, бо як ні, то треба рік, а то і два на вивчення: таким чином цей час є пропащий для студій, а побут у Бельгії студентам дозволяють лише на шкільний рік і то тим, що дійсно студіюють. Звідсіль походить те, що студенти переписуються з відділу на відділ, щоби таким чином утриматись у Бельгії.

Це подаю під увагу батьків, які мусять добре застановитись над тим, куди висилати за кордон своїх дітей на дальші студії.

П. Девіновський.

Небезпечні фільми.

Боротьба з націоналістичним ухилом у радянській кінематографії.

Російські окупанти України, як відомо, оголосили безпощадну боротьбу „українським націоналізмом“, вбачаючи в ньоі найстрашнішу загрозу цілости Союзу Сов. Республік.

Свою боротьбу спрямували вони насамперед проти української школи, української книжки та української фільми, як головних чинників української культури. З цією метою переводять деукраїнізацію школи, звели до мінімума продукцію неполітичної літератури українською мовою та вже за кілька років цілковито припинили нові українські фільми.

Добре розуміючи значіння кіна, як пропаґатора ідей, російські окупанти України рішили перевести ревізію українських фільм, дотепер виготовлених на Сов. Україні. В результаті цієї ревізії встановлено, як і треба було сподіватися, „націоналістичний ухил“ в українській кінематографії. Викриттю цього ухилу прислужилися й деякі наші „землячки“, які взяли на себе завдання розкрити російському громадянству очі на ту небезпеку для цілости Союзу С. Республик, що її несуть з собою такі українські фільми, як „Тарас Трясило“, „Кармелюк“ і т. п.

Саме тепер дійшло до Праги ч. 3. військового журналу „Советское Кино“, де находимо статтю О. Корнійчука та Ів. Юрченка під назвою „Разгромить национализм в кинематографии!“ Щоб ознайомити читача з духом цієї статті, наведу тут коротенький вийм з у українському перекладі: „Пропаганда контрреволюційної ідеї „безбуржуазности“ української нації“, ідеї „клясового миру“, „національного єдинства“, перефарбування революційних селянських рухів у буржуазно-націоналістичний рух, ідеалізація буржуазно-куркульських отаманів і створення навколо цих фігур культу легендарних „національних героїв“ — ось у чому виявлялася шкідницька праця націоналістів в українській кінематографії.“

Одним з доказів того, що українські фільми сов. України — перейняті контрреволюційними ідеями, може служити, на погляд цих авторів, прихильна оцінка фільми „Тарас Трясило“, яку дає контрреволюційний буковинський часопис „Час“... Але найважніший доказ контрреволюційности дотеперішніх українських фільм Сов. України вбачають О. Корнійчук та Ів. Юрченко в тому, що всі ці фільми йдуть в освітленні історичного її побутового матеріялу за М. С. Грушевським, С. О. Єфремовим та іншими „фашистськими ученими“. Автори згаданої тут статті бють на ґвалт: „Необхідно підсилити вогонь по націоналізму! До цього зобовязує нас те історичне рішення Центрального Комітету Комуністичної Партії (більшовиків) України, яке визнало український націоналізм, як головну небезпеку на сучасному етапі в обставинах УССР. Отже, немилосердний вогонь по націоналізму в кіні!“

Не треба бути пророком, щоб передбачити той напрям, в якому піде надалі продукція українських фільм в Сов. Україні: збезвістити український національний рух, зневажити українських народних проводирів — ось те завдання, яке мають виконувати тепер українські фільми з наказу Постишева, Кагановича й ін. у сценаріях наших-же „землячків“ типу О. Корнійчука та Ів. Юрченка.

Ст. Сірополко.

НОВИНКИ

— **Слідство проти директора гімназії.** На приказ шкільної кураторії припинили в урядуванні директора VI. гімназії у Львові Артура Копача. На місце Копача візітатор настановив проф. Роговського. Ревізія виявила в гімназ. касі надужиття, тому справу передадуть прокураторії.

— **За летючки ОУН.** В окружному суді в Рівному відбулася розправа проти студента львівського університету Якова Бусла, обвинуваченого в приналежности до ОУН. Бусла арештували, як висідав у Рівному з львівського поїзду. В валізках Бусла найшли 33 кг. летючок. Суд засудив Бусла на чотири роки вязниці.

— **Присуд у розправі 56 комуністів.** У Ковлі на виїздовій сесії луцького окр. суду закінчилася після 10 днів розправа проти 56 мешканців ковельського, володимирського, любомського та камінь-коширського повіту, обвинувачених у приналежности до КПЗУ та до диверсійної ватаги. Головного обвинуваченого Бакутчука, керманича КПЗУ на Волині, засудили на 15 літ тюрми, Судника, Синьчука, Тровяка на 12 літ, Кузнича, Савчука, Санчука та Медведюка по 10 літ, дальших 26 обвинувачених по 8 літ, дванадцятьох по 6 літ, чотирьох по 1 рокові, двох увільнили. Всі разом дістали 375 літ тюрми.

— **Львівська хроніка.** З гардероби Великого Театру пропали підчас вистави три плащі Івана Боднарчука. Тайний агент арештував злодія 16-літнього Ів. Штофера, без постійного місця замешкання. — На клямці дверей в домі при Любінській Дорозі повісився з нужди 52-літний муляр Карло Касик. — Магазинніра Польського Льойду Влад. Щурка за крадіжи суд засудив на 10 місяців кари, його жінку Ольгу за переховування крадених річей на 6 місяців із припиненням кари на 4 роки, а службовця Аристарха Менцінського на 3 місяці з припиненням. Купця Йону Райха, якому обвинувачення закидало купування крадених річей, суд увільнив. — Невідома жінка підкинула біля Дому Сиріт при вул. Кадетській ч. 30. дволітнього хлопчика. При дитині найшли карточку, що зветься Збігнев Кленович. На Стрілецькій Площі найшли покинені дві дівчинки 4- і 2-літню. Севастіян Кіліян оставив на вул. Кордецького четверо дітей в віці 1—6 літ. — Емілія Мачуга та Франціска Галечко повідомили поліцію, що пропали їх сини 12-літний учень 5. кляси Тадей Мачуга й 13-літній Стан. Галечко, учень 5. кляси нар. школи. — Мороженим затроївся Володислав Попа, учитель із Бібрки, що приїхав до Львова із шкільною прогулькою. Затроїлася теж 16-літня учениця Фреда Гроблівна.

— **Краєва хроніка.** У Станиславові при вул. Галицькій ч. 2. в хаті 36-літньої Корнелії Срібнякової санітарно-обичаєва бригада викрила „дім сходин". Срібнякової не арештували з огляду на 4 дрібних дітей. Справу передали прокуратурі. — У Поточиськах (пов. Городенка) поліція арештувала Петра та Федора Маріянського й Михайла Матейка, які ще в березні вбили 75-літнього Нухима Файнгольда та його 70-літню жінку Малку. — У Бориславці, пов. Добромиль, на ринку 19-літній Мих. Дукитик пробив ножем 19-літнього Мих. Баховського. Баховський помер. — У Руській Весі біля Перемишля згоріли 32 хати, 8 стодіЛ, 3 стайні, 3 корови, 5 безріг і багато домашньої птахи. Один чоловік попарився тяжко. Шкоди є на 60.000 зол. — У Лучках біля Брухович пострілено крізь вікно Каз. Макуха. Поліція ствердила, що стріляв Михайло Свищ із намови Макухового шурина Михайла Лясоти з Бірок Янівських. Свища та Лясоту арештували. — У Єдлічі (пов. Коросно) поліцай застрілив „вільного стрільця" Антона Міколу.

Дописи.

ДОЛИНЩИНА.

Праця „Лугу" в селі Княжівське. При нашому „Лузі" істнує аматорський гурток з добрих та здисциплінованих аматорів. У склад гуртка входять: Олесь Савчин, Дмитро Грицуняк, Микола Каменчук, Микола Дяків, Микола Пасічник, Марія Данилів, Олена Спильчин, Анна Дарія та інші. Цей гурток відіграв у нас за три останні роки 18 вистав. Підчас цьогорічних Великодних Свят відбулася у нас вистава „Циганка Аза". Помогли нам у цій виставі два студенти: Ярослав Чекета і Роман Щебель. Вистава випала дуже гарно. В нашому селі будується тепер Народній Дім, тому стараємося роздобути гроші на будову, би його якнайскорше викінчити.

СПОРТ.

УКРАЇНА — СВІТЕЗЬ 1:1 (0:1).

Україна у звичайному складі без Кльоша, якого заступив Юськевич. Вже у 3 хв. добуває противник ворота. Україна атакує, але напад перестрілює багато догідних ситуацій. Лапчук попискується гарними бігами і стрілами, але воротар Світезі все ловить. Україна цілковито опановує грище. Світезь ограничується лише до рідких випадів. Половина 1:0 для Світезі. По зміні ворот образ гри той самий, постійні атаки чорно-червоних, оборона Світезі, а спеціяльно Грещук, все ратують. Україна має пеха: 21 хв. Магоцький перестрілює з двох метрів. Скегота іде до нападу. В 30 хв. по центрі Лапчука добуває Скегота вирівнуючі ворота. Серед атаків України кінчиться гра. Коли порівнувати обі дружини, то вищість треба признати Україні. На вирізнення заслугує Скегота, Лапчук і Цимбала, у Світезі Грещук. Суддя п. Стшелецький. Видців 1.000.

УКРАЇНА II — ВІТЕЗЬ II 4:4 (3:1)

МИСТЕЦТВА ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Погоня — Легія 1:0.
ЛОДЗЬ. Варта — ЛКС 2:0 (1:0).
ВАРШАВА. Польонія — Краковія 2:1 (1:0).
КРАКІВ. Варшавянка — Полґуже 3:2 (1:0)
КАТОВИЦІ. Р — Гарбарня 7:4 (3:0).
СЕДЛЬЦІ. Віля — Стшелец 3:0.

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — Лехія 5:0 (1:0).
РЯШІВ. Погонь I Б. - Ресовія 1:1 (1:1).

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. Білий Орел — Рекорд 4:1.
ЛЬВІВ. ТСЛ — Єгуда 3:2.
ЛЬВІВ. Львовянка -- Ютшенка 5:3.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

КАТОВИЦІ. Адміра (Відень) — Репр. Шлеська 5:3
СТАНИСЛАВІВ. Репр. Станиславова — Репр. Чернівець 4:3 (1:1).
ЛЬВІВ. Гасмонея — Чорні 2:1 (1:1).

МИСТЕЦТВА СВІТУ.

Вчора відбулися півфінали мячевих мистецтв світа. В Римі Чехословаччина побідила Німеччину 3:1, в Медіолині Італія перемогла Австрію 1:0. Фінал розіграють Італія — Чехословаччина. Фінальові змагання відбудуться в найближчу пятницю в Римі.

КИЇВ. Ленінград — Київ 6:0.

КАТАСТРОФА В АВТОМОБ. ЗМАГАННЯХ.

У вчорашніх автом. перегонах на Нірбурґрінгу німецький автом. Францль розбив на віражі свій самохід марки Бугатті і перевезений до шпиталю помер. Його брат, який також брав участь у перегонах, негайно покинув змагання. У возах тяжчої поємности побідив Бравшіч на Мерцедес-Бенц, 2) Штук, а в меншій категорії гр. Кастельбарко

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ВІСТНИК, місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. Книжка 6. Львів, червень 1934. Зміст: Т. Мосенда: Уста нецілювані; Переспіви; О. Теліга: Поезії; Килинр: Чудо, Саваі; Н. Яхненко: Мус; Л. О'Флягерти: Суд; Б. Галайчук: Україніка в політичних енциклопедіях; М. Рощин: Земля злоби; Б. Романенчук: Мазепа в европейській літературі; А. Розенберг: Любов і честь; Аб. Боннар: Світ вчорашній і сьогоднішній; М. Шаміед: Вол-Стріт; Д. Донцов: Бунт філістрів; Д. Олянчин: Про студіюючих українців у Бреславі; З пресового фільму.

НОВА ХАТА, журнал для плекання домашньої культури. Львів, червень 1934. Ч. 6. Зміст: Н. Лівицька: * * *; М. Нижанківська: Сонце, квіти і вода; Ст. Сірополко: Ювилей диригентки; Загальні Збори кооп. „У. Н. М."; В. Каркут: Бонця; Е. Олесницька: Про естетику одягу; О. Сирчак: У зворі Бескиду; С. Яблоньська: У китайському заїзді; Я. Коваль: На водній прогульці; О. Ліщинська: Овочеві перетвори; В. О. Коннор-Вілінська: Лисенко й Старицькі.

ПЛАСТОВІ ВІСТИ. Орган Союзу Українських Пластунів Емігрантів. Пл. рік 23. Прага, травень 1934. Число 3 (29).

ГОТОВІ, часопис Українського Спорт. Союзу. Рік I., ч. 3, 4.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича, Заліщики:

4. VI. Весела вдовичка.
5. VI. Ельга.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 4. VI. год. 7·30 веч „Дівчата в одностроях". Абон. 20.
Вівторок, 5. VI. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях". Абон. 20.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 4. VI. год. 7·30 веч. „Любко то я".
Вівторок, 5. VI. год. 7·30 веч. „Любко то я". Абон. 22.

Жидівський Театр у салі „Колісею":

Понеділок, 4. червня, год. 8·30.

Кіна.

АПОЛЬО: „Завмерлий відгомін".
АТЛЯНТИК: „Вірли в кайданах" („Магігін"), „Прогулька по Відні".
ВАНДА: „Гальо Париж, гальо Берлін!"
КАСІНО: „Пятнинова бідавка".
КОЛІСЕЙ: „Я не вигоз", ревія „Дай устонька тай до побачення".
КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль білих діжечок" (із Містенгет), Барту в Польщі.
МАРУСЕНЬКА: „Лиха дівчина", ревія „Двери й вікнами".
МІРАЖ: „Світ без мужчин", „Студент із Праги".
МУЗА: „Л. 14. затонула".
ПАЛЯС: „Цісарські дони" („Звер кайзер").
ПАСАЖ: „Білий мустанг", „Злата на колісцях".
ПАН: „Любощі балетниці" („Ліса Лянді).
СВІТ: „Її королівська дівчість", „Біда одаліска".
СОНЦЕ: „В тайній службі", ревія.
СТИЛЕВЕ: „Чарівна ніч", ревія „Ідемо на місяць".
ХИМЕРА: „Я був шпіоном".
УТІХА: „Кровавий шлях", „На окраїнах Сагари".

Закордонне радіо.

Понеділок, 4. червня 1934.

Відень (506,8) 12·00 Концерт, 17·40 Солісти (Келер, сопран, Льви, баритон), **Братислава** (298,8) 12·35 Концерт, **Кошиці** (269,5) 17·40 Чеські й словацькі пісоньки, **Прага** (470,2) Фортепян, **Париж** (1649) 21·00 Камер. музика, **Білгород** (439,8) 17·00 Пісні, 19·00 Оп. ресітель, **Берлін** (356,7) 50 Клявесин, 18·50 Нар. пісні з 16. століття, **Кенігсвустергавзен** (1571) 00 „Пташник із Тиролю", **Ляйпціг** (?) 17·20 Вок. концерт, **Мінхен** (405,1) 50 Віольончеля (Фельдеші), 20·10 Вечір Вердія, **Штутгарт** (522,6) 20·10 „Джакомо Пуччіні" оп. мельодії й арії, **Бероміністер** (539,6) 19·20 „Чародійний флет", оп. Моцарта, **Будапешт** (549,5) 13·30 Камер. музика, 17·00 Хор, 19·00 Циг. музика, **Мілино** (368,5) 11·30, 13·00 Легка музика, 22·00 Камер. музика, **Рим** (420,8) 17·00 Вок. інстр. концерт, 22·00 Оп. музика Росінія.

Вівторок, 5. червня 1934.

Відень (506,8) 18·35 Скрипка, **Братислава** (298,8) 19·10 Концерт, 20·15 Театральний вечір, **Париж** (1649) 20·00 Вокальний вечір, **Білгород** (439,8) 12·05 Нар. музика, 16·30, 19·00 Пісоньки **Люблина** (569,3) 20·00, 21·00 Спів, **Берлін** (356,7) 17·00 Нар. пісні, 18·30 Солісти, **Гайльсберг** (291) 18·25 Фортепян, 19·20 Кантата на голоси й інстр. Шпіта, **Кельн** (455,9) 17·15 Солісти (музика, спів), 21·00 Нар. пісні, **Бресляв** (315,8) 18·05 Балади, **Букарешт** (365) 20·00 Спів, 20·35 Симф. концерт, **Будапешт** (549,5) 12·05, 22·30 Циг. музика, 13·30 Квінтет, 17·00 Скрипка, **Мілано** (368,6) 20·45 „Маскота" оп. Одрана, **Рим** (420,8) 17·15 Концерт квінтету.

Львівське радіо.

Понеділок, 4. червня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 11·57 Сигн. часу, 12·00 Метеорольогічні вістки, 12·10, 13·05 Популярна й легка музика з гр. плит, 14·00 Збіжева біржа, театр. репертуар, 14·05 Господарські вістки, 16·00 Концерт трубної орхестри, 16·45, Сп. ресітель у супр. фортепяну, 17·00 Для старших дітей: Загадки, 17·15 Камер. концерт, 18·00 Як можна продовжити вакації, 18·15 Гр. плити, 18·45 Балачка Брун. Вінавера, 18·55 Наука стенографії, 19·05 Всячина, 19·15 Військові марші з гр. плит, 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Фейл. „Потвала ситуїзму", 20·12 Легка музика, пісоньки, 21·02 „Прапор поселенців на Вишнєвецькій землі", 21·12 Концерт любовної музики та співу з гр. плит, 22·00 Фейл. „Дві нові повісти", 22·15 Танкова музика, 22·45—23·00 Гр. плити.

Вівторок, 5. червня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 12·03 Метеорольог. вістки, 12·10 Концерт сальонової музики, 12·40 Для дітей „Як Букася їхала до Парижа", пісоньки, 13·00 Отворення централі автоматичної телеф. сітки в Катовицях, 14·00 З ринку праці, 14·05 Збіжева біржа, 14·10 Господарські вістки, 16·30 Легкий концерт, 17·15 Фортепяновий ресітель, 18·00 Відчит, 18·15 Співочий ресітель у супр. фортепяну, 18·45 Летунська балачка, 19·00 Всячина, 19·15 Музика Йосифа, Івана й Оскара Штравса з гр. плит, 19·50, 19·55 Спотові вістки, 20·0 Вибрані думки, 20·02 Рецитації поезій, 20·12 Про оперу Статковського „Марія", 20·25 Трансм. з Варшави: „Марія" оп. Статковського; в перерві Веч. дениик, „Літ. хвилини", 23·05 Легка й танкова музика.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.